

inderne, at disse Udtryk „Hovedgrupper“ og „Interessegrupper“ ikke fortolkes saaledes, at Forhandlingsretten for Lærerindernes Vedkommende bliver illusorisk. Forhandlingsmødet i Dag lover ikke godt i saa Henseende. Lærerinderne har af Lærerne været udelukkede fra i Dag at være til Stede ved Mødet. Jeg beder derfor den højtærede Minister bekræfte, hvad jeg er sikker paa har været Kommissionens Opfattelse, at Lærerinderne danner en saadan Interessegruppe indenfor Lærergruppen, at de er berettigede til at deltage i eventuelle Forhandlinger som saadanne.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at det foreliggende Lovforslag paa et enkelt Punkt er formuleret anderledes for Lærerindernes Vedkommende end Lovforslaget om Statens Tjenestemænd for gifte Kvinders Vedkommende. For kvindelige Tjenestemænd gives der i sidst nævnte Lovforslags § 15 en Bestemmelse om Forsømmelser i Anledning af Barnefødsel. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i det foreliggende Lovforslag for gifte Lærerinder. Jeg ser ikke rettere end, at der bør indsættes en analog Paragraf for Lærerindernes Vedkommende. Jeg henstiller, at man tager dette under Overvejelse.

Nøhr: Der er sikkert mange, ogsaa i denne Forsamling, som ved at læse dette Lovforslag faar den Opfattelse, at det er en meget betydelig Forbedring af Lærernes Lønninger Landet over. Og nægtes kan det heller ikke, at det er en Forbedring; men jeg vil dog ikke undlade fra denne Plads at sige, at den Norm for Lønningerne, som allerede indeholdes i Skoleloven af 1814, nemlig at Lærerne skulde være ligestillede med de bedre stillede Gaardmænd, naas slet ikke ved de her foreslaaede Lønninger.

For øvrigt har jeg forlangt Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til enkelte Paragraffer i Lovforslaget, som jeg personlig ikke er tilfreds med. Der er for det første § 2, hvor man har delt Landsbylærernes Lønningssatser i 3 Dele. Man har baade i Lønningskommissionen og gentagne Gange i denne Sal fremhævet dette Slagord, eller hvad det skal kaldes: „Lige Løn for lige Arbejde“, og sammen dermed har man foreslaaet 3 Lønsatser for de Lærere paa Landet, som faar lige Arbejde. Thi fuldkommen ens Arbejde er det, som Førstelærerne har baade for 1ste og 2den Grads Vedkommende, og som Andenlærerne har.

Men navnlig vil jeg fæste Opmærksomheden paa og bede det høje Ting og

den højtærede Minister om at fæste Opmærksomheden paa Andenlærernes Stilling. Andenlærerne er yngre af Alder, og Andenlærerstillingen er kun en Gennemgangsstilling, bliver der sagt. Men hvad enten Stillingen er en Gennemgangsstilling eller ikke, er det Arbejde, som gøres deri, lige værdifuldt og burde i hvert Fald efter min Mening lønnes lige saa godt som Førstelærerstillingerne. Men for øvrigt er det heller ikke rigtigt, at disse Stillinger kun er Gennemgangsstillinger. En Mængde Andenlærere bliver siddende og udfører hele deres Livsgerning i Andenlærerpladser. Derfor henstiller jeg til det kommende Udvalg, at Andenlærernes Lønforhold burde forbedres, deres Grundløn burde sættes op. Jeg vil henstille, om man ikke kan enes om, at der kun blev 2 Lønningsgrader for Landsbylærerne, og at Andenlærerne kom op paa 2 340 Kr., saaledes som andenklassens Lønningen er for Førstelærerne. Det var den ene Paragraf, jeg er misfornøjet med.

Dernæst vil jeg nævne § 8, hvor det er foreslaaet, at Læreren selv skal betale sit private Brændsel. I og for sig var det maaske rigtigt, men jeg tror, at af praktiske Grunde er det fuldkommen urigtigt. Læreren vil saa have 2 Brændselsbeholdninger at disponere over, een, som er hans egen, og een, som er Skolens; og hvorledes end Læreren bærer sig ad, vil der altid være en eller anden, der lejlighedsvis vil skumle over, at han kan sagtens, for han kan bruge af Kommunens Brændsel til sit eget Brug. Det er ikke, fordi jeg mener, at Lærerne staar i noget daarligt Forhold til Skoledistriktets Beboere, og jeg vil ikke insinuere, at der i Almindelighed vil blive skumlet saaledes, men der kan dog altid være nogen, der vil gøre det, og Lærerne vil da være i en uheldig Stilling, som de ikke kan være tjente med.

I § 9 staar der, at det som Regel ikke kan paalægges en Lærer at besørge Skolens Rengøring, men der staar alligevel, at det kan gøres, naar det i enkelte Tilfælde vilde blive uforholdsmæssigt dyrt at faa Rengøringen besørget paa anden Maade. Saa kan det altsaa paalægges Lærerens Hustru at være Rengøringskone, eller han kan blive nødt til at holde Pige, som koster adskillige Hundrede Kroner om Aaret, for saa til Gengæld at oppebære den Betaling, som nu er den almindelige for Skolernes Rengøring, nemlig 75 Kr. Jeg tror, at den Forpligtelse, som Lærerne har for Tiden, og som her søges opretholdt, skulde vi se at komme bort fra, saa der ikke længere paalagdes Lærerne Rengøring af Skolen. Der staar nok, at